

digt at gaa videre. I alt Fald vil jeg tillade mig at forespørge, om ikke den højtærede Forsvarsminister vedblivende har den Opfattelse, at naar det nu er gennemført, som koster 31½ Mill. Kr., skulle vi videre med den Plan, som blev foreslaaet af den nuværende Finansminister, den Gang han var Forsvarsminister, eller noget andet, som gør Københavns Befæstning færdig. Det var interessant at faa at vide, hvordan Forsvarsministerens Standpunkt er i den Henseende, paa den Foranledning, det ærede Medlem fra Bælum har givet.

Ellers maa Oplysningen desværre staa lavt i Bælumkredsen, naar man ikke deroppe skulde have hørt noget som helst om, at Militærudgifterne vilde blive større end 31½ Million ekstraordinært og 2¼ Million ordinær Stigning. Thi jeg tror ikke, der i nogen Valgkreds ellers har været en socialdemokratisk eller radikal Kandidat, som ikke har gjort opmærksom paa dette. Vi sagde det allesammen. Men de Herrer benægtede det, nogle vel mod bedre Vidende. Jeg trivler ikke om, at det ærede Medlem ikke vidste bedre, end han sagde, det ærede Medlem har nemlig ikke saa let ved at tilegne sig en Sags rigtige Sammenhæng, naar han siger, at det kunde være oplyst af det radikale Ministerium før Valgene, at der var Tale om, at Merudgiften til Garnisonsflytningen endogsaa løb op til 8 Mill. Kr. efter de Planer, som da vare fremme, thi det er oplyst her i Salen i Henhold til officielle Dokumenter, der vare forelagte Forsvarsministeriet, at først den 31. Maj, 11 Dage efter Valgene, blev det af de militære Autoriteter fra Kommissionen gennem første Generalkommando indberettet til Forsvarsministeriet, hvor meget disse Planer vilde koste.

Det ærede Medlem ønskede at faa Militærudgifterne bragt ned, og det tilstræber han derved, at han i Aar har stemt for godt og vel 38 Mill. Kr. til Militærudgifterne og i Dag stemmer for Vedtagelsen af en ny ekstraordinær Bevilling udover de 31½ Mill. Kr. Det er en daarlig Maade at naa det Resultat paa.

N. C. Christensen: Jeg vil nedlægge en Protest mod det ærede Medlem fra Bælums (J. H. Jensen) Udtalelser om, at der ikke i hans Valgkreds er blevet sagt et eneste Ord om, at Militærudgifterne vilde blive større end anslaaet, for i alt Fald ved et af de Møder, hvori jeg deltog i Valgkredsen, oplyste jeg, hvad Militær-

udgifterne vare, og jeg tilføjede udtrykkelig, at vi bleve ikke staaende derved, for der maatte selvfølgelig skaffes Bygninger, Eksercerpladser, muligvis Kaserner og afholdes Udgifter til nye Garnisonsbyer, for at man kunde etablere Militæret i de Byer, hvortil man flyttede det, og at det vilde blive forøgede Udgifter, maatte enhver kunne indse. Det oplyste jeg udtrykkelig, men det ærede Medlem sagde Nej, det er altsammen opført paa de Militærlove, vi have faaet gennemført. Nu har han set, at det passer ikke. Han kan være overbevist om, at naar vi ere komne nogle Aar længere frem, saa vil det vise sig, at selv om han nu faar et Tilsagn fra Forsvarsministeren om, at han vil holde sig indenfor de 31½ Mill. Kr., vil det ikke komme til at passe.

J. H. Jensen: Jeg har ikke sagt et Ord om, at ikke Socialdemokraterne have fortalt, at Militærudgifterne vilde stige, det fortælle de jo ved alle Lejligheder, men jeg har sagt, at der blev ikke sagt et Ord om, at vi vilde faa forøgede Udgifter angaaende Garnisoner. (*N. C. Christensen:* Jo.) Jeg hævder, at det er ikke sagt i min Valgkreds ved sidste Valg.

Naar det ærede Medlem fra Ringsted (*Zahle*) hævder, at det var umuligt ved Valgene at vide Besked, og at Ministeriet først 11 Dage efter fik at vide, hvor meget det vilde koste, saa er det muligt, at det virkelig specificerede Beløb først kom 11 Dage efter Valgene. Men var Ministeriet saa kortsynet, at det, til Trods for, at det laa i Underhandlinger med Byerne og havde givet sine tilforordnede Ret til at forhandle paa et helt nyt Grundlag, som ethvert fornuftigt Menneske maatte se vilde medføre større Udgifter, hvad vi ikke fik noget vide om — var Ministeriet saa kortsynet, at det ikke kunde se, at det vilde koste Penge, saa var det for kortsynet til at sidde paa Taburetterne, saa sad det rigelig længe. Jeg kan ikke tro andet, end at den daværende Konseilspræsident og den daværende Forsvarsminister maatte paa Valgdagen, 11 Dage, før den endelige Opgørelse forelaa, vide, at disse Garnisoner vilde koste en hel Mængde Penge, men de tav ganske bomstille med det.

Hvad vort Militærvæsen skal koste, naar der er gaaet 10—12 Aar, kan vel ingen af os sige nu, det kommer an paa den Rigsdag, som sidder til den Tid. Jeg interesserer mig ikke for at spekulere over Forholdene om 11 til 12 Aar eller saa. Men